

Takeshis'

Takeshi Kitano, 2005

L'univers oníric del realitzador, escrit, dirigit, editat i representat per ell mateix

500% Kitano

Takeshi Kitano es desdobra per interpretar dos personatges: el Gran Takeshi Kitano, un triomfador, estrella cinematogràfica i televisiva, i el Sr. Kitano, extra aspirant a actor al que ningú respecta. Tota l'estructura del film està muntada sobre la contraposició entre aquests dos personatges, que són les dues cares d'ell mateix. La pel·lícula comença amb una desoladora escena de cadàvers de soldats japonesos durant la batalla d'Okinawa. A terra un dels soldats ferits encara es mou davant la mirada freda d'un soldat nord-americà: és el Gran Takeshi. En la següent escena el Gran Takeshi encarna el paper d'un yakuza (mafios) que aniquila a trets a tota una banda enemiga. Als camerinos l'atzar el creua amb el Sr. Kitano, que li demana un autògraf. A partir d'aleshores les seves vides semblen confluir. La realitat del Sr. Kitano es transforma en una al·lucinació en la qual ell es converteix en els personatges que

el Gran Takeshi interpreta en les seves pel·lícules. Tota una sèrie de somnis es van sobreposant i apareixen amb caràcter obsessiu els personatges que mortifiquen a Kitano. La pel·lícula es converteix en un malson egomaniac en què la realitat es fon amb l'irreal, amb l'imaginari que ha acompanyat el realitzador durant més d'una dècada.

«Ara ja només em puc morir»

Takeshis', el dotzè llargmetratge de Takeshi Kitano, és un compendi de tota la seva obra, un film que remet a tot el que el director ha fet anteriorment i que pot semblar un final d'etapa: «no sé què faré a partir d'ara. Potser ja només puc morir» comenta el director. El film, que alguns han comparat amb *12 e mezzo* pel que té de testimonial pel que fa als dubtes i temors que es plantegen sobre la pròpia obra filmica, és sens dubte el seu treball més arriscat i autoreflexiu. Una gran broma de Kitano que també s'ha comparat amb les dues últimes pel·lícules de Lynch,

fonamentades en la inexpugnable complexitat d'una estructura assentada sobre les claus oníriques i metalingüístiques de tendència esquizofrènica. I amb *Izo*, de Takashi Miike, per la presentació pretesament arbitrària i nihilista que adquireix la violència. *Takeshis'* és una pel·lícula independent en tots els sentits: independent en producció i independent del públic. Va ser un fracàs a taquilla i als Estats Units no es va estrenar en cinemes, es va distribuir directament en DVD. La resposta de la crítica va ser en general negativa, però alguns l'han qualificada de la seva millor pel·lícula, una obra mestra que marca un ascens en la trajectòria del director: el seu film més hàbil, sobretot en termes d'edició, en què ell continua desenvolupant les seves idees de realitat versus irrealitat, que van començar amb *Dolls*, i d'estructures el·líptiques per reduir la narrativa a un mínim d'escenaris. «És la meua pel·lícula més lliure i complicada en qüestió de muntatge. Les seqüències podien ordenar-se de mil maneres diferents. L'ordre definitiu és el de

la lògica dels somnis». El director volia fer un film que no es pogués encasellar i que fos «sentit» per l'audiència enlloc de jutjat: «atureu totes les vostres activitats cerebrals i sentiu i experimenteu la pel·lícula».

Déu de l'entreteniment

Comediant, pallasso i aclamat director de cinema, Kitano ha dominat l'escena de l'entreteniment a la petita pantalla japonesa durant més de 15 anys. Famós pel seu humor àcid, intel·ligent i alhora vulgar, sempre ha reptat els límits del que es pot dir o fer a la televisió. Durant els anys 70 i 80, els Dos Grans (el Gran Takeshi i El Gran Kiyoshi) eren al capdavant del boom manzai, un estil de comèdia que involucra un home seriós i un babau. Després del boom, l'humor intel·ligent i punxent de Takeshi el mantingueren en antena. Xous com Oretachi Hyokinokoku, i Genki Ga Deru Terebi lideraren els rànquings i contribuïren a convertir a Takeshi en una mena de Déu de la indústria de l'entreteniment (geinokai). Un cop establert com a pilar del geinokai, Takeshi comença a intervenir en altres camps: presenta programes de discussió seriosos, apareix en d'altres de ciència i art, escriu articles per a llibres i revistes, actua, dirigeix, pinta (utilitza les seves pintures en el seu film *Hanabi*, 1997). El 1994 un accident quasi fatal de moto li deixà mitja cara paralitzada, però aviat torna a l'escena presentant 6 programes setmanals a la televisió.

El seu debut com a director fou amb *Violent Cop* (1990) després que Kinji Fukasaku, director inicialment previst, abandonés la producció pels mals de caps que li donava l'insubordinat comediant, el Gran Takeshi (nom de guerra de Kitano davant de les càmeres). Internacionalment es va a donar a conèixer amb *Sonatine* (1993), però el film que li donà fama

mundial fou *Hanabi* (1997), que guanyà el lleó daurat a Venècia i l'entronitza a casa com a director internacional de primera línia. El treball cinematogràfic de Kitano és molt personal; és un director espontani que quasi mai no una presa i que filma amb a penes un esbós de guió. La naturalitat infantil amb la qual aborda les seves pel·lícules, a les quals ell denomina «els seus joguets», s'ha convertit en un estil que suposa el reflex d'una personalitat inquieta i polièdrica. Les seves comèdies negres o films de gàngsters, de filosofia nihilista però carregats d'humor i d'afecte cap als seus personatges, són capaços de plantejar qüestions morals i alimentar la discussió.

Fitxa tècnica

Tècnics

Director: Takeshi Kitano
Productors: Masayuki Mori i Takio Yoshida
Guió: Takeshi Kitano
Muntatge: Takeshi Kitano i Yoshinori Oota
Fotografia: Katsumi Yanagishima
Vestuari: Yohji Yamamoto
So: Senji Horiuchi
Música: Nagi
Nacionalitat: Japó
Durada: 108 minuts

Actors

Takeshi Kitano: El Gran Takeshi i Sr. Kitano
Kotomi Kyono: Xicoteta d'en Takeshi i veïna de Kitano
Ren Osugi: Manager de Takeshi i Taxista
Susumu Terajima: Antic company de Takeshi i veí yakuza de Kitano
Akihiro Miwa: Akihiro Miwa
Kayoko Kishimoto: dona al saló de joc, productora als castings, clienta al banc i d'altres
Tetsu Watanabe: Guradaroba a la televisió, Cuiner, Actor al casting.

Filmografia

2007
Glory to the Filmmaker!
2005
Takeshis'
2003
Zatoichi
2002
Dolls
2000
Brother
1999
L'estiu d'en Kikujiro
1997
Focs Artificials - Hanabi
1996
Kids Return
1995
Getting Any?
1993
Sonatine
1991
Escenes al mar
1990
Boiling Point
1989
Violent Cop